

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Negyedévre . . . 1 frt 25 kr.
Félévre. . . . . 2 „ 50 „
Egész évre . . . 5 „ — „

Megjelenik minden szerdán
és szombaton.

Egyes szám ára 7 kr.

SZABADSÁG

Szerkesztőség,

hova a lap szellemi részét és a
nyilttért illető közleményeket
küldeni kell:

Városház-tér 10. szám.

Szerkesztő otthon van minden
nap délután 4-5 óráig

Kiadóhivatal, hova a hirdetések
és előfizetési díjak, valamint
reklamációk küldendők:

Wesselényi és Könyg

könyvnyomdája

(Deák-utca, színház-épület).

POLITIKAI, TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI, TANÜGYI ÉS HELYIÉRDEKŰ LAP.
A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS PÁRT KÖZLÖNYE.

Egyes példányok Groszman J. antiquar üzletében, Polacsok V. és Groák I. dohánytözsdejében, Groszmann J., Gubás F. és Hesz Jenő fűszerkereskedésében kaphatók

A tiltakozó Miskolcz.

Városunk hazafias érzésű polgársága is tiltakozni fog ama alávaló merénylet ellen, melyet Ivánka, Szapáry és Vadnay Károly a magyar nemzet meggyalázására kigondoltak. Tiltakoznia kell, mert éppen városunk polgárságának a bizalmából ül ott a parlamentben az az ember, a ki meg akarja koszorúzni a magyar nemzet létére tört s idegen zsarnokkal szövetkezett zsoldos hadsereg katonáinak emlékoszlopát. Tiltakoznia kell, mert a mi képviselőnknek: Vadnay Károlynak ez a eselekménye nemcsak ő reá magára hoz szégyent, **de meggyalázza városunkat is!**

Holnap, azaz **vasárnap délután 3 órakor** a borsodmegyei 48-as honvédegyület, ugyanaz nap **délután fél 4 órakor** pedig a miskolczi függetlenségi és 48-as párt tartja meg tiltakozó gyűlését.

Mindazok a polgárok, a kiknek szívében magyar vér kering, magyar érzés lakik, jöjjenek el a gyűlésre és adjanak kifejezést méltó felháborodásaiknak e gaz merénylet ellen!

Felhívás.

Magyarország miniszterelnöke, néhány görbe úton járó régi honvéddel meg akarják koszorúztatni a magyar nemzettel a budavári Hentzi szobrot, annak a zsoldosnak a szobrát, ki mint katona, kétszer is megszegte a magyar alkotmányra letett esküjét, a ki megágyasztotta az ártatlan pesti polgárokat, minden indok nélkül bombáztatta hazánk fővárosát.

Meg akarják koszorúzni azt az oszlopot, mely annak a sötét kornak és rosszelkű embereknek is emléke, a mikor legjobb hazánk fiait bebörtönözték, bitófára lücsöztették, a kik megveszszöztették a magyar anyákat.

Tiltakoznunk kell e gyalázatos merénylet ellen, e végett hívjuk meg Borsodmegye és Miskolcz városa hazafias érzésű polgárait Miskolczon a Korona szálloda nagytermében a **jövő vasárnap, vagyis október 23-án délután fél 4 órakor** megtartandó gyűlésre.

Az idő rövidege miatt külön meghívók nem küldetnek.

Hazafias üdvözléssel vagyunk:

Miskolczon, 1892. okt. 21-én.

Beniczky Atadár, Kovács Lajos,
Mocsáry Lajos.

Melczner Géza, Bársony János.

A gyászvitéz.

Akadtt tehát 48-as honvéd, a ki késznek nyilatkozott Henczi szobrát megkoszorúzni. Ez a 48-as honvéd pedig senki más, mint Vadnay Károly, városunk déli kerületének országgyűlési képviselője!!! Ez az ember, ez a mi képiünket viselő gyászvitéz, a kinek országgyűlési működéséről igen hosszú bünlajstromot lehetne készíteni, a ki minden nemzetünk érzelmeit mélyebben érintő ügyben a mi szégyenünkre exponálta magát, a ki a hazaáruló Görgey Arthurt rehabilitálni akarta, a ki Kossuth Lajos hazánk nagy fiának hontalanná tételét megszavazta, a sárga-fekete kardbojt mellett arcunkat piritó beszédet tartott; ez az ember most a képviselőház keddi ülésében ugyanis nyíltan kijelentette, hogy ő kész Ivánka Imrét a szégyen útján követni és koszorút helyezni Henczinek, vagyis annak az embernek az emlékszobrára, a ki először mint debreczeni születésű magyar ember hazaáruló volt, a ki másodszer fővárosunkat, minden ok nélkül lövette, bombáztatta, védtelen lakosait kardélre akarta hányatni; a ki harmadszor a világ egyik csodáját, Magyarország büszkeségét: a lánczhidat minden haszon nélkül, vandalismusból légből akarta röpiteni; és a ki negyedszer nem hősi védelemben esett el, mert menekülése közben hátulról lötték le honvédeink.

Vadnay Károly ugyan azt mondja, hogy nem csupán Hencziről, hanem „négy-százhusz olyan katonáról van szó, kik a mi golyóinktól és szuronyainktól elejtve, 44 éve pihennek az emlékoszlop alatt.“

Hát miféle katonák voltak azok? . . . osztrák katonák, a kik Oroszország erejével Magyarországot leigázták! Ha van hozzá lelke Vadnay úrnak, hát tegyen koszorút ezeknek a szobrára. Zengjen dicsőítő himnuszt azok emlékének, a kik szabadságunkat lánczra verték s a hőhérok bajtársai voltak! De Miskolcz város hazafias közönsége s még azok is, a kik reá szavaztak, a legmélyebb felháborodással tiltakoznak eme hallatlan s a nemzet önérzetét megbeeste-lenítő eljárás ellen!

No de nézzük, mivel okolja meg Vadnay úr ezen eljárását?

Azt mondja, hogy: „A budai honvédelemlel leleplezési ünnepe valóságos kínálkozó alkalom arra nézve, hogy a régi honvédség és közös hadsereg közt valahára kifejezést nyerjen az egymást kölcsönös becsülésének őszinte érzülete.“

No ennél különb „allegóriát“ életében talán még sohasem mondott Vadnay úr. — Hiszen azok az öreg hősök, azok a még élő vértanúk, a kik ma már a sir szélén állanak, sohasem törődtek, ma sem törődnek azzal, hogy milyen irányukban a mostani közös-hadsereg őszinte érzülete! . . . Ők megharcolták nemes harcaikat, vért hullattak a szabadság ideáljért a zsarnok hatalom zsoldosai ellen; nekik az 1867-iki törvényen álló közös-hadsereghez semmi közük!

Hanem hát a régi honvédek „allegorikus“ képlete alatt magát a nemzetet kell érteni, melynek már igenis köze van a közös-hadsereghez. Sajnos dolog, hogy Vadnay urék ezt a közös-hadsereget azonosítják Henczivel s az 1848/49-iki hódító hadsereggel, a melylyel vagy a melynek elavult hagyományos szellemével a magyar nemzetnek még mindig békülni, kiengesztelődni kell! . . .

Hát az a dicső kormány, melynek Vadnay úr oly hűséges uszályhordozója, nem tudott már más utat, módot kitalálni a kibékülésre, mint azt, hogy a nemzet megtagadva multját, önérzetét, állami büszkeségét, földig boruljon az előtt a hadsereg előtt, melylyel rendelkezni, melynek parancsolni joga van!

Hát azzal az erővel, melylyel Szapáry miniszterelnök úr Lobkovitz urnak tisztelgését ott fent kivitte, nem kivihette volna-e azt is, hogy a budai honvéd-szobor leleplezése innepén a Hentzi szobor helyéről eltávolíttassék és a másik hazába vitessék?! . . . Ugyan melyik tény lett volna inkább zálog a nemzetnél arra, hogy a 67-iki kibékülés csakugyan őszinte?

Ehhez nem kell kommentár.

Görgey Arthúr, a hazaáruló is minden emberi érzésből kivetkőzött ellenségnek állítja Hentzit, a kinek szobrát önérzetes honvéd meg nem koszorúzhatja. És mégis a mi országgyűlési képviselőnk a 48-as honvéd kész ezt a szégyenletes tettet elkövetni!

Ha csakugyan megteszi, ennek a gyászvitéznek majd emelünk mi is szobrot, de — mint gróf Károlyi Gábor mondta — csokoládéból!

Öreg honvédek tiltakozása.

A honvédménház tagjaitól számos aláírással ellátott levelet kapott a „Magyar Hírlap“, a melynek reszkető kezekkel írt sorából valóban meghatóan nyilatkozik meg az ősz honvédek felháborodása, elkeseredése a Hentzi-szobor megkoszorúzásá miatt.

A hazafias aggastyánok kijelentik, hogy

nincsen karhatalom, a mely őket arra bírja, hogy a Hentzi szobrát megkoszorozzák. „A nagyhatalmu kormány akaszthat, fejbe lövethet, elcsaphat, börtönözhet bennünket — írják — de hazafiságunkat, tiszta önérzetünket, a nemzet és a haza iránt érzett szerete tunket nem tépheti ki soha.“

„Az imádságban az van mondva: bocsás meg ellenségeidnek. Mi megbocsátottunk, fátyolt vetettünk a multra, de az már nincsen benne az imádságban, hogy ellenségeink szobrát megkoszorozzuk.“

Görgey nyilatkozata.

A „B. H.“ egyik munkatársa felkereste Visegrádon Görgey Arthur tábornokot, hogy megtudja: mi a véleménye a tábornoknak a Hentzi-szobor megkoszorúztatása felől.

Görgey látható izgatottsággal felelte, hogy ő a megkoszorúztatást semmi esetre sem helyesli. Ha tudná azt, hogy a Hentzi-szobor megkoszorúztatása által elérnék azt a célt, hogy a katonaság és polgárság közt fennálló meg nem magyarázható vízzás helyzet megszűnne, hát hagyján, helyeselné. De ily módon csak botrányt támasztanak. Ő tehát a tervezett katonai ünnepnek azt a részét, mely a Hentzi-szoborral van kapcsolatban, mellőzendőnek tartja. Ha az a cél, hogy máskor olyan esetben, mint a milyen az aradi szobor leleplezése volt, ne csak a polgárság, hanem a katonaság is részt vegyen, hát erre nem az a mód, a mely most felmerült. — He tzi nem volt tisztességes katonas a helyett, hogy ellenféllel küzdött volna, összebombáztatta Pestet. Mint egyéb tekintetekben kötelességtudó, várát hősiességgel védelmező parancsnok iránt végtére leróhatnák a honvédek kegyeletüket, ha ez egyáltalán van bennük Hentzi iránt. — de valami más alkalommal. De hogy abban az ünnepben a polgárság is részt vegyen, abszurdumnak tartja a legnagyobb fokban. Hisz ennek a palotát lövette össze akkor, mikor az ellene mit sem tett, mit sem tehetett. Különben ami a katonaság és a polgárság közt fennálló ellentétet illeti, annak az okát nem a polgárságban találja. A hadseregnek, a kormánynak kell megtennie mindent, hogy ennek az állapotnak vége szakadjon, de olyan módon, hogy az a közvéleményt föl ne háborítsa. Kérjen bocsánatot a sértő! Jöjjön el a hadtestparancsnok, koszorozza meg a honvédek emlékéit és a legbőlcsebb, a mit ezen kívül tehet és tehetünk, az, hogy felejtsük el Hentzit, feledkezzünk meg róla végkép.

Az italadó.

A miskolczi szőlőhegyeken immár vége van a szüretnek. Nem sokáig tartott, mert hiszen alig volt mit leszedni. A filloxera, a peronospora, meg a jég nagyon sok helyen régen megszüreteltek. A ki egy pár hordócskát még ki tudott préselni a sovány termésből sem issza meg azt mind ebben az esztendőben, az a jövő évben már az 1892. évi XV. törvényzikk értelmében fog italadót fizetni.

Miután olvasóink között sokan lehetnek olyanok, a kik ezt az új italadó-törvényt nem ismerik, azok kedvéért annak legérdekesebb oldalát, azt t. i. hogy kinek mennyit kell fizetni, röviden elmondjuk.

Ez a jeles törvény 1893. évi január 1-én lép életbe.

Azok a bortermelők, a kik ez évi szeptember hó 15-ig jelentkeztek a városi fogyasztási hivatalnál, hogy ők a törvény által nyújtott kedvezményt igénybe óhajtják venni, csak annyit fognak fizetni ezután is, a mennyi fogyasztási adót eddig fizettek; vagyis egy hectoliter után 3 frt 35 krt, egy hordó bor után 4 frt 69 krt.

Azok a bortermelők, a kik nem jelentkeztek, elestek a kedvezménytől és éppen annyit fognak fizetni, mint azok, a kik nem bortermelők.

A nem bortermelők egy hectoliter bor után fizetni fognak 3 frt 35 kr. fogyasztási adót s ezen kívül meg 3 frt regálét vagyis új italadó czimen összesen 6 frt 35 krt, a mely egy 140 literes hordónál éppen 8 frt 89 krt tesz ki. De hát mondjunk kerek szám 9 frtot.

Meg kell adni, hogy Wekerle Sándor pénzügyminiszter ezt a dolgot nagyon jól kifundálta. Most már az az ember, a kinek hordós bora van és nem kedvezményes bortermelő,

éppen úgy fog fizetni a saját bora után fogyasztási adót és regálét, mintha azt a korcsmából hozná.

Ügyes kijátszás volt az a szeptember 15-iki határidő is. Igaz ugyan, hogy a törvény nem tudása nem melegség és a ki a plakátokat, lapokat nem olvassa, az ebből származó h trányt csak magának tulajdoníthatja; de hány ember van olyan, a kinek figyelmét ez a hirdetés kikerülte? Miskolczon felül van 100-on azoknak a bortermelőnek a száma, a kik a határidőn túl jelentkeztek. De hát hiába, elkéstek és fizetni fognak csakúgy, mint más szálló nélküli halandó.

Hát most már mondja azután valaki, hogy ez nem adó emelés.

A pénzügyminiszter megváltotta a regálét értéken alul a tulajdonosoktól. Miskolcz városa is sír még mai napig is néhány százezer lealkudott tőkéje után. És most ezt a nagy olesón megszerzett jogot ily ádáz módon értékesíteni, ez nem finansziális bölcsé ség, hanem lelketlen ség! Ilyen úton-módon, a nép zsirjának kiszivattyúzásával. Kozí Gyuri is helyre tudná állítani a pénzügyi egyensúlyt!

Az országházból.

Budapest, 1892. október 20.

Ha tudná a t. szerkesztő úr, hogy a most lefolyt parlamenti ülések alatt mily nehéz küzdelmek és ravasz fondorlatok útján jutottam a t. Ház karzatára, azon módon szobrot csináltatna nekem Csepcesényi Vladár Imrével, hogy jelképezze a hírlapírói — köteles ügyességet.

Képzeld kérem. Valamennyi apró cseprő firkász csak van a fő és székvárosban, az mind talpon volt, mind egy-egy nagy napilapnak volt a hátramoszditója, az mind itt ült a hírlapírói karzatban. Azután az a sok bécsi pápaszemese delegátus, előkelő hölgy-, és férfi közönség, szerb, oláh s néhány vuklis lengyel zsidó hering módon volt egymásra préselve a kakasúllón. Mire odaérkeztem, már nem volt jegy. Voltunk vagy ötszázan, a kik kirekedtünk. Mit csináljak?!

— Uram! — szoltam nagy lelkendezve odafutva a portáshoz — iszonyú baj van — ég!

— Mi ég?

— A „Pesti Napló“ szerkesztősége! Nekem rögtön beszélnem kell Ábrányi Kornéllal.

A jó lélek bevezetett s pár percz múlva szemtől-szemben állottam Ábrányival a folyosón.

— Képviselő úr! Adjon helyet a „Szabadság“-nak.

— Kérem, okvetetlenül. Önnek lesz helye, ha másutt nem, odaültem Bányfy Dezső trónusa fölé valamelyik angyalra.

No ha nem is angyalra, de egy bájos angyal mellé jutottam, mert a hölgyek körül még ritkább volt a levegő — a karzaton.

Mikor beléptem, már akkor Eötvös Károly ugyancsak tépte azt a koszorút, a mit Ivánka Imre, Vadnay Károly és a többi dicső 48-as honvédek a Hentzi-szobrára szántak. — „Nincs arra példa a világtörténelemben — szolt öblös hangján Eötvös — hogy midőn egy nemzetet meggyaláztak, mindent, a mi előtte szent volt, eltiportak: akkor a hódító vitézi tetteinek emlékezetét az a nemzet megkoszorúzza volna!“

— Szapáry lesz az első a világtörténelemben! — vágta oda Károlyi Gábor gróf, a nagy közbeszólnok.

Mosoly derítette az arcokat fent és lent. Csak a kormányelnök háta mögött ülő mame-luktábor volt rettentő komoly. Vadnay Károly arca olyan volt, mint egy savanyított ugor-kás íveg.

No, de mindjárt kivágja most a rezet Szapáry Gyula. Hosszasan beszélt a kölcsonös kiengesztelő dicsőről, melyre nagy szükség van már csak azért is, hogy az ország minden polgára pártállásra és hivatalos állásra való tekintet nélkül résztvehessen az 1848—49-iki emlékek ünnepén.

— De hát ugyan ki akadályozta a miniszterelnök urat abban, hogy részt vegyen az aradi ünnepélyen és a Kossuth ünnepségen? — szolt a mellettem ülő bájos hölgy. (Rokona lehet

Helfy Ignácznak, a ki ezt a jó gondolatot más-napra bizonyosan tőle csente el.)

A kormányelnök után gróf Apponyi Albert törte össze a nagyszerű eszmének szerencsétlen formáját.

— Bárcsak már magának a Hentzi szobornak a formáját törnék össze! suttozták a hátam mögött.

— De már ezt nem engedné Vadnay Károly karddal sem! — szoltam én a véresszáju hazafiaknak.

És csakugyan, a mint ezt kimondtam, nyomban feláll Vadnay Károly. Hanem utána nyomban feláll a karzat közönsége is, azután megy kifelé az ajtón, Még a hölgyek is!

— Hová mennek kérem? Hiszen Vadnay beszéde nagyon érdekes lesz — szoltam az én bájos szomszédhölgyemhez.

— Ah, hagyja el! Csak nem fogom hallgatni ezt a gyászvitét?!... Menjen a „Budapesti Közlöny“ szerkeszteni.

Vadnay Károly maga is, látva ezt a nagy népvándorlást, szemrehányó tekintettel nézett föl szökevény olvasónőire. Azután megkezdte beszédét mint öreg honvéd, szerető keblére ölelvén a drága emléket! Folytatta ifjúi hévvel mint beszélyíró, allegoriákat és karikatúrákat hozva fel a történelem dohos tárházából.

A gyönyörű beszéd által elragadtatva, gr. Károlyi Gábor megígérte, hogy Vadnaynak szobrot fog állítani, de — csokoládéból!

És az a malicziózus Bányfy Dezső, a házelnök, nem utasította harmadszor is rendre Károlyi Gábort, mert talán ő is átlátta, hogy Vadnay Károly hazafias érzelmeiért csakugyan megérdemli ezt a szobrot.

Azt azonban, hogy Vadnay beszéde mennyire tolmácsolta a nemzet igaz érzelmeit, semmi sem bizonyíthatja kézzelfoghatóbban, mint az, hogy báró Fejérváry Géza honvédelmi miniszter vörösrre tapsolta a kezeit, annyira tetszett neki a jeles szónok.

Önök ott Miskolczon valóban büszkék lehetnek derék képviselőjökre. Ő eddig csak beszélyíró volt — koszorú nélkül; most politikus lett — koszorúval!

A szerdán tartott ülésben ismét Vadnay Károly volt a nap hőse. De már ekkor nem ő lőtt, hanem őt lőtték meg. Hentzi nem lövetett annyi bombát Budaváráról Pestre, mint a mennyi szökevényt kapott Vadnay Károly Helfy Ignácztól és Visontay Somától; sőt az öreg Madarász József már annyira ment, hogy szívesen átadná az osztrák hősökkel együtt Vadnayt is Ausztriának!

Hanem még ez mind semmi ahhoz képest, a mit Szapáry Gyula miniszterelnök az ő druzsájától: Horváth Gyulától kapott. Az a bizonyos székely nem harapott olyan erősen a Dózsa György megsütött husába, mint a hogy Horváth Gyula — Szapáryba. Még egy embert meg nem mosdattak, mint őt. De hát mind ez csak — szerecsen-mosdatás! Hiába mondta meg neki Helfy, hogy: „Kihonosítani Kossuth Lajost és megkoszorozni Hentzit, — ebben benne van az egész Szapáry-politika, benne van a miniszterelnök egész rendszere, egész személye, egész lénye.“ Még csak meg sem restelte magát.

A csütörtöki ülésen Vadnay Károly úr „félreacsavart“ szavainak visszacsavarása céljából emelt szót. De a dicső honvédet most már tisztára agyonlőtték.

A megindító jelenet következőleg folyt le: Vadnay Károly: Én nem azt mondtam, a mit Visontai ur nekem tulajdonított, hanem mondtam azt, hogy a szoborbizottság a budai emlékoszlopot nem tekinti a szorultságában Pestet bombázó Hentzi tábornok szobrának.

Helfy Ignác: Első sorban az ő neve van rajta. (Nagy zaj a bal- és a szélsőbaloldalon.)

Vadnay Károly: A szorultság alatt pedig nem mentetetést akartam érteni, hanem azt a mindeki által tudott történeti tény, hogy Hentzi, akit felbuzdítottak azzal, hogy felmentő sereg jő az ő megszabadítására, utóljára, mikor az ostrom által szorongatott, Pestet azért lövette, hogy megfélemlítse az ostrom-

lőkat. (Hosszantartó nagy zaj a bal- és a szélsőbaloldalon.)

Ugron Gábor: Prókátora Hentzinek (Folytonos nagy zaj a bal- és szélsőbaloldalon. Halljuk!)

Vadnai Károly: Még ha százszorta zajosabban fog Ugron Gábor ur tiltakozni.

Ugron Gábor: Tiltakozom az ellen, hogy itt bárki Hentzi prókátora legyen. (Nagy zaj és mozgás.)

Károlyi Gábor gróf: Szégyelje magát! Hallgasson, hiszen második gyermekkorában van. (Nagy zaj)

Vadnai Károly: Tiltakozom az ellen a feltevés ellen... (Nagy zaj a bal- és szélsőbalon.)

Károlyi Gábor gróf: Soha se tiltakozék, inkább üljön le! (Nagy zaj).

Vadnai Károly: Tiltakozom az ellen, mintha én Hentzint mentegtettem volna. (Zajos felkiáltások a szélső baloldalon: Hát mit csinál?)

Károlyi Gábor gróf: Legyalázza a honvédséget! (Zaj)

Vadnai Károly: Kimagyarázom, ha lesz türelmük mást is meghallgatni, nemcsak önmagukat. (Felkiáltások a szélső baloldalon: Eláll! eláll!)

Károlyi Gábor gróf: Tessék leülni és rem magyarázgatni! (Mozgás jobbfelől.)

S a nagy hős, a kiről azt mondják, hogy az egész forradalom alatt sohasem volt ott, a hol lőttek, most a szólóvegek erejétől lesújtva, székére hanyatlott.

Szegény vitéz!

A Dózsa György történelmi neve mellett előkerültek még: Sobri és Spanga nevei is, a kik báró Podmaniczky Frigyes elmélete szerint haláluk által — miként Hentzi — lemosták magukról bűneik gyalázatát.

A szobor-ügy talán még e héten sem ér véget. A nagy ügykről — Ugron és Károlyi Gáborról — jövőre is ír Kardos.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Miskolc város képviselőtestülete** csütörtökön délután 3 órakor közgyűlést tartott, melyen a testületi tagok közepes számmal vettek részt. Két fontos ügy került ez alkalommal a szönyegre, mind a kettőt a pénzügyi szakbizottság véleménye kísérte oda. Az egyik a „Korona” szálló átalakítása. Ebben a pénzügyi szakbizottság azt jelenti, hogy az ügyet minden kis részletében tárgyalás alá nem vehette, mert az építkezés technikai oldala előtte nem ismeretes; a betervezett vázlatrajzból és az építési bizottság jelentéséből ugyanis nem győződhetett meg arról, hogy az épület régi falai megbírják-e az emeletet. Ő tehát csak pénzügyi oldalról vette a tervezett építkezést bírálat alá, s javasolja, hogy a „Korona” szálló 40 szobával két emeletre építtessék. Erre Adler Károly városi főmérnök igen helyesen azt jegyezte meg, hogy először tessék elhatározni: egy emeletes maradjon-e az épület vagy két emeletre húzassék — mert csak azután lehet a részletes terveket elkészíteni. Soltész Nagy Kálmán polgárm. tekintettel arra, hogy az építkezés előkészítése sok időt vesz igénybe, javasolja, hogy a bérlet még egy évre meghosszabbítsák. Horváth Lajos jól megfontolandónak tartja az építkezést, nem akarja a dolgot elhamarkodni, azért elfogadja a polgármester javaslatát. Lichtenstein József nem helyesli az elodázást, csak azért, mert a pénzügyi szakbizottság nem teljesítette azt, a mivel megbízva volt. Ugyanilyen értelemben nyilatkozik Pfliegler Ferenc is; hanem a felszólalók: dr. Markó László, Porcs János, Kovács Lajos, dr. Gencsi Soma a polgármester javaslatát fogadták el, a ki megbízott, hogy a bérletet a szükséghez képest egy vagy fél évre a jelenlegi bérlettel hosszabbítsa meg. — A másik tárgy: a kövezetvámszedési jog meghosszabbítása volt. Erre nézve azt jelenti a pénzügyi szakbizottság, hogy a kereskedelmi miniszter engedélyének 4-ik pontjában tett meghagyás, az t. i. hogy a vasutnál közvetlenül megvámolt áruk és szállítmányok után a vámsorompónál vámilleték ne szedessék, egészen tárgyaltan; miután a vasuti teher és áruaktár bentebb fekszik a vámsorompónál, azt nem érinti, indítványozza, hogy a városi közgyűlés ez irányban felvilágosító felterjesztést intézzen a kereske-

delmi miniszterhez. Az indítványt a közgyűlés elfogadta s ezzel a közgyűlés véget ért.

— **Morvay János** mező-kövesdi első jegyző fegyelmi ügyében csütörtökön délután tartott ülést Borsodvármegye fegyelmi választmányja. A fegyelmi választmány az alispán felfüggesztő határozatát jóváhagyta.

— **A miskolczi ipar és kereskedelmi kamara megalakulása.** A legközelebb lefolyt választások alkalmával Borsod, Heves és Gömör-megyékből megválasztott kamarai tagok csütörtökön, e hó 20-án délután 3 órakor gyűltek össze Miskolcra, a kamara hivatalos helyiségében, hogy elnök és két alelnök megválasztása által a jövő ciklusra megalakuljanak. Az ülést Melczér Gyula alispán nyitotta meg és vezette. A választások egyhangúlag történtek. A kamara elnökévé ismét Radvány István választott meg nagy lelkesedés közt. Alelnökök lettek: Holländer Ede a kereskedelmi, és Pfliegler Ferenc az iparos szakosztály részéről. Melczér Gyula alispán örömeinek adott kifejezést az egyhangú választás felett, az alakuló gyűlést berekesztette.

— **Soltész Nagy Kálmán** polgármester a Dick Mór vásárbérlő által kezeihez küldött 100 forintból 70 frtot a szegény gyermekeket felruházó egylet, 30 frt pedig a felekezetenküli népkönyha javára küldött el.

— **Szobonya Bertalan** volt kir. aljárásbíró fenyítő ügyében a vizsgálat befejeztetett. Az elikkasztott összeg alig-alig haladja meg az 100 mond egyszáz forintot. Hát eunek a száz és néhány forintnak elikkasztását talán rá lehetett volna sütni Szobonyára olyan csúfondáros elfogatás nélkül is. Szobonya Bertalan a kir. törvényszék szabadlábra helyezte.

— **Esküvő.** József József kótaji állami iskolai tanító és Gyurkó Anna k. a. Gyurkó József M.-Csáth város főjegyzőjének és neje Regéczy Nagy Judith asszonynak bájos fiatal leánya Mező-Csáthon az ősi Gyurkóházban f. hó 18-án tartották menyegzői ünnepélyüket. Nyoszolyó leányok voltak Regéczy Nagy Anna k. a. Nyékről és Gyurkó Ilonka kisasszony a menyasszony nővére. Vőtélyek voltak Márk Gyula és ifj. Gyurkó Gyula urak. Gulyás Benő m.-csáthi ref. lelkész a fiatal párhoz igen tartalmas és lendületes beszédet tartott s ezuttal is bebizonyította, hogy hallgatói szíve és elméje felett uralkodni tud. Esküvő után dúsnáslakoma következett, hol Samu primás reggelig húzta a szebbnél-szebb hallgató és táncdarabokat. Minden boldogságot a fiatal párnak!

— **Színházi játékrénd.** Színházunkban ma adatik: „Olivette lakadalmá” operette. Vasárnap „Szép Darinka” népszimű. Hétfőn félbeiyárakkal „A cigány” népszimű. Kedden „Vasember” szimű; előzőleg: Nagy ária „Hugonották” operából.

— **Öngyilkosság.** Petro Gyula miskolczi czizmadia mester a város korcsmájában mulatott pénteken délelőtt 11 órakor a nélkül, hogy adóságát kifizette volna, eltávozott. D. u. 1 órakor az árnyékszékéből lövés hallatszott. A lövés után egy korcsmai vendég ment az árnyékszékbe, s legnagyobb rémületére egy fején iszonyuan szétroncsolt férfi holttestet látott nagy vértócsába elterülve, kezében egy új pisztolyt tartva. A korcsmáros ezen esetről a rendőrséget értesítette. A helyszínén Sassy Árpád rendőrkapitány megjelenván, a hullát a közkörház boncztermébe szállította. A hullát azonos Petro Gyula személyleírásával.

— **Rabló cigányok.** Kedden reggel a csendőrség mintegy 20 tagból álló cigánykaravánt kísért az ügyészség börtönébe, mivel a környéken állítólag több helyen raboltak. A cigányokat az aranyosi csárdánál fogták el.

— **Lopás és gyújtogatás.** Egy elvetemedett gonosztevő, Kovács Gáspár, m.-kövesdi, állt szerdán a kir. törvényszék előtt lopás és gyújtogatás vétsége miatt. A vádra tivornyázó életmódja, s emiatt esuládjával és önmagával történt meghasonlása adott okot, hogy mennyire nem tudott szenvedélyének parancsolni, azt bizonyítja, hogy a jómódú paraszt ember szenvedélyeit kielégítendő, 1892. márczius 24-én lopásra vetemedett és ellopt a nagyvendéglős szobaleányának kárára egy katonasípkát. Braun Mózesről, míg trióba egy pár parthi kalabriást játszott, pipáját lopta el, továbbá Weisz Márton korcsmárostól egy gubát, feleségétől pedig egy vég vásznat. A felesége már előre tudta, hogy férje mily állapotban fog haza

térni, s nehogy férje által bántalmazva legyen, gyermekeivel és butoraival a házból kiköltözött. A több napi korcsmai tivornyázás után Kovács Gáspár márcz. 25-én haza ment, s midőn a házból semmit sem talált, a padlásra ment és a háztetőt meggyújtva, a szobába ment, az ajtókat magára zárva azon szándékkal, hogy önmagát elemésztí, azonban a gyorsan a tűznél megjelent tűzoltóságnak sikerült a tűzet lokalizálni és Kovácsot pedig a házból sértetlenül kihuzni. — A szerdán tartott végtárgyalás alkalmával vádlott tettét töredelmesen beismerte, miért is a kir. törvényszék vádlottat 5 és fél évi fegyházbüntetésre ítélte. Az ítélet jogerős.

— **Tárczarovatunk** a nagy tárgyhalmaz miatt mai számunkból kimaradt.

— **Színház.** Okt. 18-án kedden, premiérelül Sardou „Agglegények” című 5 felvonásos vígjátéka vonzott elég számú közönséget. Ez a darab azonban inkább szimű, mint vígjáték. A benne előforduló realizmus sikamlóssága gyaníttatja csak a hallgatóval, hogy francia vígjátékkal áll szemben, mely azonban nincs oly színporkázó szellemben tartva, mint pl. „A megboldogult” vagy a legközelebb előadott Pont Biquet család. Az előadás, — mely a 3-ik felvonásban kezd érdekelni, — sikerültnek mondható, a mennyiben a három agglegény (jőbarátok) Szakács, (Mortemer) Boross (Veaucour'eis) és Kazaliczky (Clavires) szerepükreiknek dicsőreleg feleltek meg; mellőlök sorakozván a kivitelben Gyurman A. k. a. (Antoinette) Kissné (Clemence) és Szentessy I. (Rebecca). E szereplők közül különösen Szakács és Gyurman k. a. emelkednek ki, — mit szerepök érdekessége is előre jelöl; természetes játékok pedig kidomborítja alakjaikat. Mortemer a férjes nők társaságában szereti élni világát, s érdekes szarvas okoskodással be is bizonyítja, hogy csupán az agglegények kedvéért köttetnek a házasságok; és egyedül az agglegények kedveltek a salonokban a gyöngébb nem előtt, — nagy bosszuságára a szarvakat viselő férjeknek, kik csakugyan viselik is ezen nevetséges ékességeket, — amint ezt az élvhajhász Mortemer beigazolja a szemlélőnek az előadás folyamán. E petyhüdt — de kalandvágyó — vért agglegény garcon lakásába — igazi ölytű fészekbe — betéved egy szelid galamb, — a kedves, naiv Antoinette, keresve Rebekát, ki ugyanazon palotában lakó másik agglegény (Clavires) szobájába ment legyottra, mintha ő orvoshoz fáradt volna fel. Az orvos helyett Mortemer fogadja a szép 16 éves Antoinettet — s feleségizott élvizomjjal kerülgeti az őszinte naiv leánykát, kinek nyíltságán végre megtörik vágya s félve bocsátja ki lakásából a szelid hölgyet, ki egyáltalán nem tudta, hogy ő barlangban volt. Abban a perczen lép be Mortemerhez egy ifju, Szerdahelyi, (Nantya) ki már előzőleg rossz szemmel nézte Mortemer viselkedéseit a társaságokban, — s kérdőre vonja az ezuttal félreismert nőcsábítót, — Antoinette személyét illetőleg. Mortemer e férfias fellépésre sem ad ez alkalommal felvilágosítást, Nantya tehát provokálja őt. A végfelvonásban aztán kiderül, hogy Nantya (felvett név) Mortemer fia, ki kalandos előéletében hagyta el kedvesével együtt gyermekét, kit keblére ölelve áld meg most menyasszonyával: Antoinettel együtt. Gyurman kisasszony ez idényben először mutatott be ily neki való nagyobb naiv szerepet, mit aztán kedvesen is játszott meg. Őt, Kissné, Szakácsot és Kazaliczkyt többször taps szőlította a kárpit ele. — Okt. 19-én szerdán, Hugó Viktor hatalmas sziműve: „Angelo, Pádva zsarnoka” következett. Ezt megelőzőleg Traviatából énekelt Ruzsinszky k. a. A nagy áriában a kiváló énekesnő könnyedén csillogtatta csengő koloratúráját. Jutalmul háromszor hívták a lámpák elé. A sziműben kitűnt a czimszerepet játszó Kazaliczky. Tisbe szerepében Szentessy I. Teljes élismerés illati Kissné, ki a kedvesébe szerelmes férjes nőt, Katalint oly megkapóan személyesítette. Mindhármán megérdemelték a tapsokat. Rudolfot Szakács kedélytelenül ruházta fel. Csütörtökön harmadszor „A boszorkányvár.” — Ebben a kedvelt részeket a kérő tapsokra megismételték Ruzsinszky k. a. és Halmayné. Kevés számú közönség.

— **Lapunk nyomdájában** egy 15—16 éves leány tanulól felvétetik.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: **Dr. Halász Sándor**

Kiadó: **Wesselényi és König.**

Tanintézet
filigrán-munkák
készítésére.

Van szerencsém értesíteni, hogy helyben rövid időre **tanfolyamot** nyitottam **filigrán-munkák** készítésére s bátor vagyok a mélyen tisztelt hölgyeket annak megtekintésére tanhelyiségembe: **N.-Hunyad 56. sz.** tiszteletteljesen meghívni. — Tanuló hölgyek és leánykák naponta fölvetetnek. Tandij az összes munkálatok megtanulásaért: **hölgyeknek 1 forint, gyermekeknek 70 kr.**

Theben Josefa.

Csak

1 forint

havi részletre

kapható

2-8

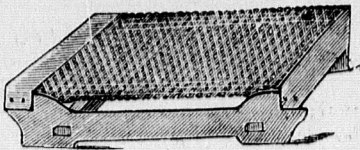
Hochmann Miksánál

Miskolczon, a forgóhid sarkán

ruganyos
ágybetét

aczélsodronyból
fa- és vaskerettel.

A legújabb eredeti karikahajós

varrógépek

családi és ipari használatra, továbbá a legjobb gyártmányú **Singer, Howe, Cylinder és Teutonia (Vibrating-Shuttle)** varrógépek, nemkülönbön mindennemű

géptűk és géprészek a legolcsóbb árakban részletfizetésre is kapható 13-25

SCHWEITZER HENRIK
varrógépraktárban **MISKOLCZON**
Király-utca 5. sz. (Lichtenstein-ház).

Ezennel van szerencsénk a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy helyben a **Kazinczy-utcán, Mahr Károly** úr fűszerkereskedése mellett, egy a mai kor igényeinek megfelelő, jól berendezett

kész női- és gyermekfelöltő-raktárt

nyitottunk **Stern és Kohn** törvényszékiileg bejegyzett cég alatt, és hogy ugyanott olcsóra szabott árak mellett a legnagyobb választékban **őszi, tavaszi és téli legújabb fazonu kabátkák, dolmánok, keppék, hosszú felöltők, utazó és városi bundák,** valamint gyermekek részére is a legújabb szabású **felöltők** minden évadra kaphatók.

A midőn a n. é. közönség becses figyelmét új vállalatunkra felhívni bátorkodunk, legyen szabad megjegyeznünk, hogy törekvésünk oda irányuland, miszerint t. vevőinket jó és pontos kiszolgálásban részesítsük, miért is minden egyes ruhadarabon a megfelelő legolcsóbbra szabott árak ki vannak tüntetve.

Magunkat a nagyérdemű közönség becses pártfogásába ajánlván, maradtunk 5-10

kiváló tisztelettel

Stern és Kohn.

Csak még december hó végéig tart!

KOVÁCS LAJOSNÁL

12-

Miskolczon, Széchenyi-utca 90-ik szám Ment-szálloda alatt

HATÓSÁGILAG ENGEDÉLYEZETT

NAGY VÉGELADÁS

az üzlet végleges felosztása miatt.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására adni, hogy

uri és női divatkereskedésemet beszüntetem,

minélfogva üzletem sürgős lebonyolítása végett raktáromon lévő

őszi és téli női-ruhakelmék

fekete és színes selyembársonyok, plüschek, ruhadiszek, asztalneműek és kávékészletek, fehér csipkefüggönyök, ágytakarók, lábpokróczok, harisnyák, keztyű, férfiingek, férfi alsó nadrágok és más elő nem sorolt szükségeltető apróságok

bámulatos olcsó áron adatnak el.

KOOS SOMA Miskolczon, a színház közelében.

2-4

Van szerencsém a n. é. közönség tudomására hozni, hogy folyó évi október hó 1-től a petroleum árait következő kép szállítottam le és pedig

valódi amerikai petroleum

literenkint 20 kr.

Salon-petroleum

(Császár-olaj)

literenkint 30 kr.

Mindkettő ugyanolyan minőségben, mint eddig tartottam raktáron.

Ajánlom továbbá igen dús választékban, **gyári áron**

Ditmar és Brüner -féle astali- és függő-lámpákat

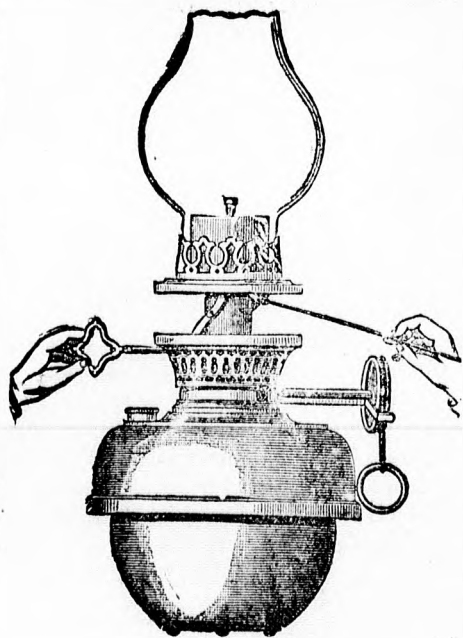
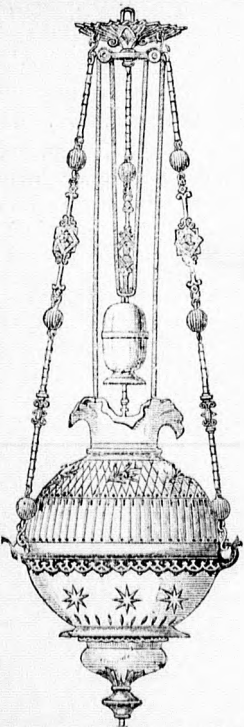
a legkisebb égőtől 100 gyertyaláng erejéig és a legegyszerűbb kiállítástól a legdiszesebbig.

K O O S S O M A

üveg-, porcellán- és disznú-kereskedése Miskolczon, a színház közelében.

KOOS SOMA Miskolczon, a színház közelében.

Lámpák.

Petroleum.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására juttatni, hogy a **Széchenyi-utcán, a „Három rózsá”** nagyszállodával szemben egy

férfi-, női- és gyermekcipő-raktárt

nyitottam, hol javításokat és rendeléseket úgy az **őszi mint a téli időszakra** a legjutányosabb áron gyorsan fognak elkészíttetni. — Cipőim jó minőségéről és tartósságáról már volt alkalma meggyőződni a n. é. közönségnek és most ujjában az árakat is leszállítottam.

Tisztelettel

6-10

WEIDENFELD MIKSA, cipőüzlet tulajdonos.

Nyomatott Wesselényi és König könyvnyomdájában Miskolczon Deák-utca (színház-épület).